

undersøge Muligheden af at dele det saaledes, at man fik en Sparekasselov for de virkelige Sparekasser, som det ærede Medlem sagde, og en Lov om Laanekasser, som særlig tog Sigte paa de mindre Sparekasser — thi det ærede Medlem mente, at der for disse mindre Kassers Vedkommende snarere kunde siges at ligge en Opgave i Udlaanene end i Opsparingen —, saa vil jeg dertil sige, at for saa vidt jeg fremdeles faar Lejlighed til at beskæftige mig med Spørgsmaalet, skal jeg tage dette Forhold med ind under mine Overvejelser. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at det vist altid har været Tanken med Sparekasselovgivningen, ikke blot, da man i 1880 kom til den Sparekasselovgivning, der nu er gældende, men ogsaa under de fortsatte Forhandlinger, at man lovgiver paa Sparekassernes Omraade af Hensyn til Sparerne og ikke af Hensyn til Laantagerne, og at der derfor sikkert med Rette har været holdt paa, at man ikke mindst for de smaa Kassers Vedkommende havde Trang til at faa Bestemmelser af den Art, som findes i Loven af 1880 og ogsaa findes i det foreliggende Lovforslag, af Hensyn til dem, der ønsker eller naturligt er henviste til at anbringe deres Midler netop i smaa Sparekasser. Jeg synes, at ud fra den Betragtning er det vanskeligt at sige, at man skulde have en særlig Lovgivning for de smaa Sparekasser, der tager Sigte paa Laantagerne, og en for de større, der særlig tager Sigte paa Sparerne. Jeg mener, at i saa Henseende kan de Sparere, som er henviste til at anbringe deres Penge i smaa Sparekasser, kræve det samme Hensyn af Lovgivningen, at den skal gøre, hvad den kan, for at sikre dem deres Penge, saaledes at de virkelig kan være anbragte under saa betryggende Forhold som muligt. Man vil da ogsaa vanskeligt kunne skille Lovgivningen ad paa den Maade, at man siger: Her er en Lov, som særlig tager Sigte paa Udlaan, og her er en anden, som særlig tager Sigte paa Opsparing, for man kan ikke opspare, uden at der samtidig ogsaa maa ske en Anbringelse af de Midler, der opspares. Det er jo nødvendigt, at Midlerne anbringes saaledes, at de kan give noget Udbytte, og det synes mig, at det er lige saa nødvendigt for de smaa Kassers Vedkommende som for de store; men jeg skal gerne ogsaa tage det Spørgsmaal med under mine fortsatte Overvejelser. Jeg har dog allerede villet gøre opmærksom paa, at det efter min Mening kunde have sine Vanske-

ligheder at foretage en saadan Adskillelse, fordi ogsaa de, der anbringer deres Midler i smaa Sparekasser, har Krav paa, at der fra Offentlighedens Side føres Kontrol med, hvordan disse Midler videre anbringes.

Ordføreren (Bramsen): Med Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) om, at han ikke ønskede dette Lovforslag vedtaget paa Rigsdagen, skal jeg ikke nægte, at det gjorde et nedslaaende Indtryk paa mig. Naar vi i Udvalget har stillet 41 Ændringsforslag til Regeringslovforslaget, og det ærede Medlem har været med til at stille de 40 og derefter for det 41des Vedkommende har taget det tilbage, fordi det ærede Medlem ikke ønskede afstemt over det, da han ikke havde fundet Tilslutning til det i sit Parti, synes jeg, det er mærkeligt at høre det ærede Medlem her ved tredie Behandling som Ordfører for Regeringspartiet udtale, at han ikke ønsker dette Lovforslag vedtaget. Det forekommer mig, at det ærede Medlem i dette Øjeblik ikke kan tænkes virkelig at staa som Ordfører for sit Parti, selv om han er valgt til det; jeg er overbevist om, at de Anskuelse, han har udtalt, ikke deles af de andre Medlemmer af hans Parti, som har været med til at vedtage Ændringsforslagene.

Den Tanke, som er fremsat af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), om at inndele Sparekasserne i dem, der er Laanekasser, og dem, der ikke er det, fortjener, som den højtærede Minister siger, selvfølgelig Overvejelse. Jeg tror dog, det vil volde nogen Vanskelighed at gennemføre den. Thi hvad er en Laanekasse, vil jeg spørge det ærede Medlem? En Sparekasse med 100 Mill. Kr.s Indskud giver dog ogsaa Laan. Den kan ikke lade de 100 Mill. Kr. ligge uden at anvende dem, altsaa til Udlaan. Det maa være Udlaan af en ganske særlig Art, det ærede Medlem tænker paa, som skulde være forbeholdt nogle Kasser, og som de andre ikke maatte indlade sig paa. Jeg tror, at det allerede faktisk er saaledes, at de store Kasser ikke benytter den Form for Udlaan, som netop det ærede Medlem ønsker at forbeholde visse smaa Kasser, saa stor praktisk Betydning vil det neppe faa. Desuden er der jo det, at i dette Lovforslag i Modsætning til Sparekasseloven af 1880 har man paa en hel Række Punkter taget Hensyn til Kassernes Størrelse. Allerede i Kommissionslovforslaget og